

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrația unei tipografii archidecesane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Corespondențe sunt a se adresa la
Redacția "Telegrafului Român", strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefranțate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmonde — și timbru de 30 cr.
pentru fiecare publicare.

Sibiu, 15 Aprilie, 1888.

O nouă persecuție a întreprins asupra noastră diarele maghiare din incidentul procesului de presă al diariului „Tribuna“ care s-a terminat cu condamnarea autorului articolului incriminat cu închisoare de stat pe un an de dile. Începutul l'a făcut diariul „Egyetértés“, felicitând juriul din Cluj pentru verdictul de condamnare, și atrăgând atențunea guvernului la ținuta presei române, care nu mai înceta să agitațiunile, în deosebi însă diariul citat atrage atențunea guvernului asupra poporului român, puindu-i în vedere, că o schimbare din revolta țărănilor din România ușor poate aprinde și la noi focul patimilor, căci sciut este, că și orbie cuprindă pe popor, dacă odată a dat frâu liber patimilor.

Stăm deci în fața unui grozav atac contra libertății de presă, și cu o insinuație dintre cele mai cutezate la adresa poporului nostru.

Nu odată am accentuat, că procesele de presă sunt simptome bolnăvicioase în viața unui stat, și ele cu deosebire sunt periculoase în viața unui stat poliglot, cum este Ungaria, în viața unui stat, care are instituții liberale, și care, ca și Ungaria, pentru libertatea presei are o instituție proprie, curtea cu jurați, în care presa trebuie să aibă pe apărătorul cel mai imparțial.

Cumă există o mare încordare între noi presă română, și cea maghiară, o mare încordare între noi, cari suntem chemați să apără dreptările poporului garantate prin lege, și între cei care nu odată au încercat să elude dispozițiunile legii, aceasta nu se poate nega.

Încordarea să înăspri înse și numai în urma atacurilor diarelor conduse de patrioți moderni, cărora nu le zace la inimă binele țărei. Presa jidănită a format un puternic curent bolnăvicios, și adă în Ungaria numai este om, care să poată da pept cu acest curent.

Acest curent bolnăvicios a creat anormale împregiurări în statul nostru. Cestunea libertății presei să aibă, după cum nu era permis să fie pusă. Presa ungurească a cerut ca curtea cu jurați din Sibiu să fie cassată, și pusă presa română din Transilvania sub juriul din Cluj. Aceasta pentru cuvântul, că juriul din Sibiu numai să prese ungurescă, care se identifică cu opinione publică ungurească, garanțile cuiincioase. Guvernul a cedat acestei presiuni, și noi suntem puși în fatală situație, de suntem judecați de oameni, cărora conștiință se conturbă prin comunicatele presei ungurescă.

Chiar în numărul de eri, diariul „Egyetértés“ aflat de cuiuiniță a face provocare la revoluția dela

1784, și la cea din 1848. Se provoacă la naturelul Moțului, care în mănia sa numai cunoasce margini. Ne face insinuarea, că noi, presa română, provocăm poporul la ură, și la răsvetiri. Între asemenea împregiurări cetățeanul din Cluj, care de toate părțile e încungiurat de români, ușor poate să fie sedus și judecat preocupaț.

E condamnabilă aceasta stare de lucruri. E condamnabilă ținuta presei ungurescă față cu noi, și față cu poporul nostru, întocmai pre cum e condamnabilă și ținuta diarelor române, cari din incidentul acestui verdict de condamnare strigă în gura mare poporului român: Fii pe pace, nu-ți perde fierea cea sănătoasă.

Poporul nostru este pe pace și poartă năcăzuările deopotrivă cu țărani ungar, care nu mai are nici el decât pelea pe oase. Poporul este pe pace și așteaptă o imbunătățire a soarții sale, și diarele ungurescă nu fac servicii patriei cu denunciațiuni de soiul celor amintite.

Revista politică.

După cum am mai anunțat, proiectul scolariu al principelui de Liechtenstein a produs mari emoții în întreagă Cislaitania, și nu mai puțină îngrijire însoțită el și la Bresta. Scirile cele mai proaspete din Viena vestesc, că acest proiect va da de present mult de lucru comisiunii parlamentare a majorității. Partidul clerical aflat timpul oportun, ca să intrerupă desbaterea bugetului, cu scop ca proiectul scolariu, ce se amânase pe timp nehotărât, să treacă prin prima cetire. Comisiunea parlamentară a cedat presiunilor clericale, și a hotărât, ca să recerce pe președintele să aducă la ordinea dilei proiectul în o sedință, ce se va ține cât mai curând. Aceasta pripire înse, dic unele foi vieneze, și va avea și ea urmările, căci de pe acum se pare, că toate speranțele de reușită sunt cu totul zadarnice. În tot casul înse, trebuie să se atribue mare importanță acestui proiect, când o fracțiune clericală poate prezenta așa de puternic, încât regimul să cedeze, căci numai așa va putea majoritatea parlamentară să scăpa din impasul, în care o a dus minoritatea.

Presă engleză intimpină cu o deosebită simpatie întâlnirea monarhului nostru cu regina Victoria.

Diariul „Times“ se exprimă astfel: Cu Austria liberalisatoare, în care domnește împăratul Francisc Iosif, are Anglia multe lucruri comune. Noi potem răspunde cu bucurie la toate espunerilor jurnalelor vieneze și budapestane despre regina Angliei, căci recunoasem în împăratul austro-ungar un monarch,

și plec să-mi cauți alt loc. Într'acea scriu astăzi unor cunoșcuți vechi la Salisbury și Warminster, că să umble să găsească ficelele mele un loc ca bucătăreșe, cusătoare, sau fete de casă în nisice familii cinstite. Jenny ar fi și o cresătoare foarte bună pentru copii mici.

În Crekelade nu las ficelele mele; orășelul e sărac, oamenii de aici sunt nepretinoși, mândri și au o purtare respingătoare. Acuma nu se vorbesc altceva decât de preotul cel nou. Unora le pare rău că trebuie să me duc; nu sciu înse, care vorbesc din inimă.

29 Decembrie.

Am scris azi domnului episcop de Salisbury, și cu colori vii i-am zugrăvit starea mea cea tristă, și am spus de copiii mei cei părăsiți și de serviciile mele credincioase de atâții mari de ani în via domnului. Se dice, că este iubitoriu de oameni și evlavios. Dădu să stăpânească inima lui! Între cele trei sute și patru parohii ale ținutului din Wiltshire doară totuși se va găsi un colțisor și pentru mine Eu tot nu cer mult.

30 Decembrie.

Mitra din visul Pollyi trebuie să seosească căt de curând, căci altfel trebuie să me duc în închisoare. Acum văd, că tot nu scap de temniță.

Sunt aproape fară simțiri, și în zadar mă silesesc, să-mi căștig curagiul cel vechiuitate. Chiar și

care în butul enorrelor greutăți, se nisuesce a se purta ca un suseran constituțional. Zace în mărele interes al Angliei, că monarchia austro-ungară să remână tare și unită.

Dislocările de trupe din Rusia a provocat în diile din urmă mari nedumeriri în unele cercuri politice. „Cores. Polit.“ i-se scrie în aceasta privință din sorginte oficioase din capitala regatului nostru între altele și următoarele: Scirile despre nouele dislocări de trupe, ce se fac în Rusia și într-o altă țară atenționează asupra situației militare între Rusia și Germania. Atât în presa ungară cât și în multe diare străine, dislocările au provocat mari nedumeriri și unele organe de publicitate au voit să recunoască în ultimele măsuri militare ale Rusiei o provocare a Austro-Ungariei.

Sferele competente înse pot asigura, că lucrurile stau cu totul altfel, de aceea efectul, ce l-a produs scirile alarmătoare nu e nici de cum de caracter nelinișitoriu, de aceea cercurile conducătoare atât cele din Viena cât și cele din Bucarestă nu au fost de loc surprinse. La locurile competente era cunoscută încă în toamna trecută intențunea Rusiei dă susținere în mod permanent un efectiv de trupe de 300,000 de soldați în districtele de graniță înspre Germania și Austria. Dislocările de trupe în Rusia, în direcția indicată se vor face, până când se va ajunge cifra menționată. Deși dar nu se poate atribui acestor concentrări de trupe importanță unei imediate amenințări, totuși e destul de regretabil, că bărbații conducători din Austro-Ungaria sunt nevoie să se țină seamă de aceste împregiurări, și trebuie să se pregătească cu contramăsuri corespunzătoare.

Spre lămuri.

Publicăm la alt loc o intimpinare a d-lui protopop Alecsandru Tordosan, la adresa părintelui Nicolau Ivan și a păr. proto-diacon Sergiu Medean, în care intimpină păr. protopop afă cu calea a ne da și noauă unele lectii de bunăcuvîntă.

Că ce vor face și cum vor urma domnii respectivi apostrofați, e întreabă dlor, noi, până când afacerea a rămas în cadrul buneacuvîntă le am pus la dispoziție diarul nostru, fără leac de preocupare în cestiu, observând înse, că și dintr-o parte și dintr'ală cestiu se pune pe un teren de tot personal, lăsăm se discute fiesce care în contul seu.

Dl protopop Tordosan înse — după cum am șis mai sus — afă de cuiuiniță a ne apostrofa și pe noi

pentru o rugă ferbinte îmi lipsesc puterea, spaimă este prea mare.

Da, închisoarea nu se mai poate ocolii. Vreau să mi-o repetez de multe ori, ca să mă dedau cu acest prospect.

Atotputernicul îndure-se de iubiții mei copii! Nu voesc, nu pot să le spun.

Poate că o moarte grabnică m'ar scăpa de această rușine. Oasele 'mi sunt ca sdrobite, fiori trec prin tot trupul meu, aşa tremur, încât nu mai pot să scriu.

Câteva oare mai tardiu.

Acuma sunt mai linistit. Voiam să me arunc în brațele Domnului și să me închin, dar nu 'mi era bine; me pusei pe pat. Cred, că am dormit, poate că am fost și leșinat. De atunci au trecut 3 ore. Fiicele mele mi-au pus perini pe picioare. Sunt slabă la trup, dar inima eară îmi este bună. Tot ce s'a întâmplat, și ce am audiat, 'mi pare că a fost un vis.

Așa dară cărăușul Brook totuși s'a spândurat. Dl director de poliție Fieldson me chemă, și 'mi spuse vestea. El a primit o scrisoare oficioasă împreună cu arătarea despre chizăcia mea și despre o mulțime de datorii remasă după Brook. M'a făcut atent să nu perd din vedere că trebuie să plătesc postovului Withiel din Trowbridge 100 funți sterling.

FOITĂ.

Foi din diarul sermanului preot din Wiltshire.

(După Zschokke.)

(Urmare.)

28 Decembrie.

E bine ca omul să lase să treacă visorul, fără să se uite cu deamănuțul la stricăciunile făcute. Am petrecut cu toții o noapte foarte linisită; acum vorbim despre scrisoarea doctorului Snart și despre mine fără oficiu ca despre o poveste veche. Făcem fel de fel de planuri pentru viitor. Lucrul cel mai amar în aceste planuri este, că noi trei trebuie să ne despărțim pentru că va fi timp. Deocamdată nu putem face altceva, decât să căutăm, ca Jenny și Polly să intre în serviciu la nisice case cinstite, până când eu voi întreprinde o călătorie, ca să găsesc undeva un locșor și pâne pentru mine și copiii mei.

Polly eară e în voia cea bună de odinioară. Povestes din nou visul ei cu mitra, înveselindu-se prin aceea. Mai că așteaptă cu prea multă superstiție darul de anul nou al sortii. Si eu am cugetat din când în când la acel vis, dar nu cred întrânsul.

Îndată ce va sosi noul preot, urmașul meu, în Crekelade, și va intra în oficiu, îi predau protocoalele,

în aceasta intimpinare. Apoi să vedem în cât e îndreptat a o face aceasta!

Îndată la început dice:

Cunoșteam, cum că chemarea unui jurnal ortodox-bisericesc este a apără interesele bisericei și a nu concede de a se cleveti fără caușă, persoanele bisericei încărunțite în serviciul bisericei. Acum sună convins de contrariul acestei a mele credințe, căci în restimp de una lună de dile trei atacuri nemeritate s'a publicat în coloanele „Tel. Rom.“ toate îndreptate în contra persoanei mele în locul prim.

Apoi da, diariul nostru și are meniușineea de a apără interesele bisericei gr. or. române în prima linie, și dacă d-voastră dle protopoape a-ți percurse cu atențunea cuvenită ținuta foaiei noastre în aceasta direcție — despre ce de altfel tare neîndoim — v-a-ți și putut convinge, că totdeauna foia noastră a fost la locul seu, chiar cu riscul de a face mari superări unor antagoniști de ai nostri, și în aceasta direcție continuă foia noastră și astăzi. Aceasta însă nu inseamnă, ca scăderile unuia sau altuia dintre fi bisericei să le suprimăm, ca să nu iasă la iveală, precum de altă parte cu placere publicăm ori ce raport favorabil pentru unul sau altul din fi bisericei. În ce te privesce pe O. D-ta vedi Nr. 39 al „Telegrafului Român“, corespondența din Alba Iulia, subscrise de „Unul dintre cei de față.“

Altfel nu uita dle protopoape, că în casul concret afacerea a fost inițiată în „Tribuna“, și întimpinării lui proto diacon Medean i-am dat loc numai după ce mi-a arătat epistola numitei redacții, că a fost respins; iar păr. Ivan este un vechi amic al foii noastre, și ori cum te încerci dta alătura cu dl adv. R. Patița al stigmatiza prin expresiuni drastice, sustă adevărul, că este un om cu mult zel — și putem dice — și priceperă în causele bisericesc, și dênsul — poate — cunoscând obiceiul „Tribunei“ în atari afaceri, n'a riscat să se espune eventualității lui Medean, și noi neaflând nimic necuvios în rectificarea sa primă, spre chiarificarea lucrului o am publicat cu atât mai vîrtoș, căci fiind subscrise de dênsul, pentru cele scrise, în prima linie dênsul e și responsabil.

Apoi să nu uiți dle protopoape nici aceea împregiurare, că atât păr. Ivan cât și păr. Medean fac parte din cler, ce e drept, nu-s protopopi, dar unul este preot într-o funcție, la care se recere — pe lângă candidarea Preaven. consistoriu, — denumirea lui ministru de justiție, prin urmare e și ampliat de stat totodată; iar al doilea este proto-diacon la catedrală, credem aşa dară, că ambii ocupă nisice poziții destul de onorabile în sinul bisericei și astfel nu ne poate fi rușine cu dênsii că figurează în foia noastră, nici că le dăm loc spre apărarea bunei lor reputații atăcate în diare străine de biserică, și în mod anonom; deci tocmai că foia „ortodoxă bisericească“ — credem noi — eram datori să le stăm la dispoziție, căci onoarea și pentru dênsii e un lucru tot atât de prețios ca și pentru On. dta.

Că dta' și ai format o convingere cu totul nefavorabilă față de foia noastră, aceasta e cu totul treabă dta. Altfel noi cam scim, că cu cine stăm de vorbă și în acest respect.

Dice dl protopop într-alt loc:

„Cetind eu chiar și numai acelui trei numeri a „Tel. Român“ mai suscitați am avut ocazie a afla un lucru prea ciudat, căci aci se publică și alte corespondențe, în cari se ridică plângere cum că alte jurnale lucrează la surparea bisericei, până când foia „Tel. Român“ dă loc unor calumni contra mea, și a altor bărbați bine merități pentru biserică — și ea singură și dă testimoniu cum că voiesc aceea, pe ce ca peat o impută altora.

Întreb eu cu tot dreptul, cum că este convenabil o atare înțuită a unei foi susținută din fondurile bisericei ort. române?

Este cuvios, cum că redactorele al „Tel. Român“ să publice fără rezervă ori și ce pamflet asupra mea, care dela începutul erei autonomiei sinodale am reprezentat ca deputat cercul meu electoral?

Astfel de procedere în cadrul bunei cuvințe nu mai incapă, și au produs în mine convingerea nestrămutată, căcumă cu mijloacele date de biserică să încearcă pe o cale neonestă surparea bisericei, și de validitatea bătrânilor luptători și contribuitorilor la edificiul măretintemneat de neuitatul male Adrei archiepiscop și metropolitul nostru.

Domnul Fieldson avea tot dreptul de a-mă compătim sincer pentru aceasta întâmplare neasteptată. Dumneadeule! O sută de funți sterling! De unde să-i iau? De mi-ar lua cineva mie și copililor mei tot, ce avem, n'ar căpăta mai mult de 100 schilling. Broek trecea de altcum de un om onest și foarte bogat. N'ăști fi creștin, că se va întâmpla astfel. Averea nevestei mele se trecu în decursul indelungatelor ei boale; în cele din urmă apoi trebuia să-i vînd sub preț locurile moștenite la Bradford. Acum sunt cersitoriu. Ah de aș putea fi măcar numai un cersitoriu liber!

Trebue să intru în inchisoare, dacă domnul Wiet hil nu va fi marinimos. De plată nici vorbă nu poate fi. —

(Va urma.)

Ajunsă odată la acest povîrniș produs de nesce ființe, cari afară de propriul lor egoism altă chemare nu mai simt în peptul lor, toți oamenii de cuget bun trebuie să stea în loc și să se gândească și căuta mijloacele pentru sanarea răului, cari acum de ani ne cauzează stagnarea noastră în toate și surpă încrederea neîncunjurată de lipsă pentru o conlucrare reală“

Este cestiu de aprețare, dacă noi sau alte jurnale — pe care dta te sfîresc și le numi (noi credem că în special numai pe unul l'intellegi) — lucră la surparea bisericei, și noi deocamdată numai atâtă și putem respunde, că spre mandria d-tale fie dîs, mai ai tovarășii în acest respect, și încă oameni superiori d-tale în toată privința. Noi însă avem convingerea, că lucrăm în direcție bună, în interesul bineprincipal al bisericei noastre, și posteritatea, respective istoria bisericei noastre, la timpul seu ne va judeca pe fiecare după faptele sale, iar în ceealăt lume fie-care și va lăsă plătă după faptele sale. Atâtă și putem răspunde ca creștinii ortodocși în aceasta privință.

Că cu toate acestea cum trebuie să fie aprețate faptele, după cum se prezintă ele astăzi, aceasta e treaba celor ce sunt în fruntea bisericei, ei sunt responsabili pentru mersul lucrurilor, nu numai înaintea lui D-Deu, dar și înaintea oamenilor.

Foaia noastră este proprietatea tipografiei arhidiecesane, în a cărei editură se află, și astfel în înțeleș mai larg se poate dice, că eventual pentru ea se rischează și din avere bisericei, a cărei proprietate e tipografia. Dar aici ușor e de aflat leacul. Dta, cununat d-tale și nepotul d-tale toti sunteți deputați sinodali; în curând se va întruni și sinodul archidiocan, și care altă corporație e mai competentă să indrepte, ce e rău și cu scădere, ca tocmai sinodul arhidiecesan, și crede-ne, noi, mai puțin ca ori cine altul să vom lăsă în nume de rău, dacă convins fiind, că foia noastră e o plagă, și lucră la surparea bisericei, și astfel e o absurditate ca biserica să susțină și încaldească sobolul la sine sau, ve-ți sănătăori care dintre dvoastră ca să se casseze edarea „Tel. Rom.“ Te asigurăm totodată, că mai sunt ei oameni de aceasta convingere, ba chiar și în sinod să facă porniri în aceasta direcție de bărbați superiori d-tale, dar marea majoritatea sinodului, atunci nu era de aceasta convingere, ceară-o dta, poate esci mai norocos, căci poate că adăi aveți mai mulți aderenți, și poate că prin aceasta ai făcut un lucru bun pentru biserică, ce să va eter-nisa numele.

Redactorul actual ce e drept e cam tinér — poate — relativ cu vîrstă d-tale, dar de mult e decretat matur pentru ori ce funcție publică, și apoi n'avea grije d-le protopoape va îmbătrâni și el cu timp, mai ales când într-o săptămână lucră căt lucru d-ta într-un an!

In fine vorbesc d-le protopoape de bunăvîntă! Apoi judece onoratul public, dacă un om bătrân — după cum pretindă a fi — și un om de poziție dta poate să discute în termeni mai necuvioși decât cum e scrisă aceasta intimpinare a d-tale.

Încă una și am încheiat. Să dta că și alti mulți de feliul d-tale sunteți tot cu numele marelui Șaguna pe buze, dar nu ve faceți seamă și cu aceea, că ce ar face între actualele împregiurări acest fost arhieereu!

Noi aşa credem, că nu va fi nici un singur creștin român ortodox, care să nu și aducă aminte cu pietate de numele lui și să nu-i recunoască meritele pentru biserică, dar acestea l' privesc pe dênsul și nu pot servi de adăpost pentru nimene.

Deci nu-i tot luăti numele în desert!

„Curs de limba maghiară pentru scoalele poporale“ de I. Molnár (3 broșure) Sibiuu 1888.

(Încheiere.)

b) în special.

Fiind că elevii din cl. II, în care să începe propunerea limbii maghiare, cunosc deja literele române, ar trebui să li se prezinte mai întâi acele litere maghiare, cari se pronunță în același fel ca în limba română. Autorul „Cursului“ de față nu a urmat astfel, ci s'a luat după Abecedarul de Gönczy, care însă e menit pentru maghiari, iară nu pentru români. Literele ar fi trebuit tractate cam în următoarea ordine: i, ī, r, v, u, ū, n, m, t, l, o, ó, b, h, a, á, d, z, p, f, g, e, é, c, s, j, k, ü, á etc., apoi literele compuse. Aceasta e ordinea naturală. — Tecstul de după literelor ce se prezintă trebuie să conțină exemple pentru cetera lor. Aceasta autorul „Cursului“ de față o omite la literele „Ds,“ „Ty.“

Deprinderile de vorbire trebuesc începute cu cuvinte, cari au mare asemănare cu cele românești, atât ca formă, cât și ca conținut. D. e. tábla, kréta, krajcár, ecet, cseresznye etc. și așa treptat mai departe, iară nu cu „anya,“ „gyermek“ „zsámoly“ etc.

Regulele gramaticale nu sunt totdeauna deduse din exemple, ci de multeori se spune regula înainte și numai după aceea urmează exemple, d. e. în curs II nota dela pag. 5. „Multe adjective terminate în s, sz, z, primesc și numai b simplu pr. édesb. Unele se comparează neregulat, pr. szép - szebb, legszébb.“ pag. 15 în Nota: „Unele verbe, cari în persoana a treia din sing. primesc ott, ett, ött, iau înaintea sufincelor personale numai t simplu, pr. adott-adtak etc. etc. etc.“

Deasemenea sunt toate regulele despre forma cuvintelor. (Curs III. pag. 40—42.)

Regulele, ce se scot din exemple, trebuie să-și afle aplicarea în deprinderile ce urmează. Aceasta nu se întâmplă totdeauna în acest curs. D. e. în curs III p. 25 perf. conj. verbului auxiliar și defectiv, dto pag. 26 forma pasivă a verbelor nu e aplicată în deprindere în toate timpurile.

La sufincarea cuvintelor primele exemple au să fie de acelea unde sufincsa se lipsește deadreptul, după aceea să urmeze exemple, unde sufincsa se adaugă cu ajutorul unei vocale, sau prelungesc vocala scurtă dela sfîrșitul cuvîntului. Aceasta nu se întâmplă în acest curs. Esemp: Prima sufincare în curs II p. 3. „az atya, az atyák, körte, körték, ház, házak.“ De ce nu a lăsat mai întâi d. e. ajtó, ajtób etc.

Deasemenea e și la sufincsa acuzativului și la sufincsele posesive.

Ce privesc limba, ea lasă mult de dorit. Esemp de limba stricată, expresiuni necorecte etc. s'ar putea cita multe. Spre ilustrare urmează aici câteva:

„Occupă ciune,“ (occupație), „popa“ (preotul) „dăunos“ (stricăciu), „Câinii răi sunt buni“ „fiere“ (fiare — fiere și alt ceva), „demb“ (colină). „La capre și la oi trebuie dat sare.“ „Nu trebuie bătu bietele vite,“ „Pe D-Deu, pe bunul trebuie să a adora“ „Lui Moise, la fălosul să place pălaria,“ „se despreună,“ „afigăti“ etc. etc. etc.

Genitivul articolului e confundat cu prepoziția „la“; numai astfel a putut să dică autorul: „Lui Moise, la fălosul etc.“ ca și când lui Moise nu i-ar placea pălaria dacă ar fi la un om nefălos.

Lângă gradul comparativ se pune românesc „decât,“ eară nu „ca.“ Dacă două lucruri nu difere unul de altul, atunci se dice, că sunt unul ca altul d. e. carte mea e ca și a ta. Dacă însă se deosebesc d. e. în mărime dică: carte mea e mai mare decât a ta,“ eară nu: „ca a ta.“ Aceasta va se dică corectitate.

La forma hotărâtă a verbelor autorul pune în locul obiectului numai pronumele „il“ d. e. il aștept.

În felul acesta se pot induce elevii în eroarea de a traduce d. e. „A tanító kérdezni fogja a leckét“ cu: „învățătorul îl va întreba.“ Trebuie să se pună și pronumele, o, d. e., „il, o aștept“ și să li se spună ce însemnează acele pronume; altcum vor dică și elevii ca autorul acestui „Curs“ (C. II. p. 21). „Când o vei ceta carteaceasta?“

Din cele espuse până aci rezultă, că „Cursul de limba maghiară“ de I. Molnár nu corespunde tuturor recerințelor pedagogice-didactice și prin urmare nu e practicabil în scoalele noastre poporale.

A compune un manual de limba maghiară nu este lucru ușor și cine se apucă de această lucrare trebuie să fie în clar cu psihologia, care-i arată legile desvoltării spiritului copilașesc și cu pedagogia, care-l învață cum să se folosească de acele legi. Mai trebuie să aibă acel om și o pracsă bogată în propunerea limbii maghiare, carea ca un far are să-i lumineze calea. Aceste insușiri se pare că autorul „Cursului,“ de care ne ocupăm, nu le are în măsură cuvenită, ceea ce dovedește însăși cartea dsale.

I. P.

Varietăți.

* (Alegere de deputați sinodali.) În cercul XIX al Branului este ales de deputat preotesc la sinodul arhidiecesan dl protosin. Nicanor Fratesiu.

* Concertul Reuniunii române de căntări din Sibiuu, anunțat pe 28 n. a. c., a trebuit să se amâne din cauze neprevăzute.

* (Noul director al Asilului Elena Doamna). Cetim în „Curierul“ din Bucuresci: Dl Barbu Constantinescu, a intrat ieri în funcția de director de studii la asilul Elena Doamna. Aceasta să o scie și dnii dela „Tribuna.“

* Domnii membri ai comitetului central al reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu sunt poftiți să se întrebe Marți în 1 Maiu a. c. st. n. la 3 oare după ameađi la ședință în localitatea Asociației transilvane.

* Profesorul nou denumit din Dreptul canonice la universitatea din Budapesta, după cum cetim în foile din din capitală, e Dr. Iuliu Kovács jude la tabla regească din Bpesta, pentru acest studiu primul profesor protestant.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1888.

Raportul secretariului general asupra lucrărilor făcute în anul 1887-88.

(Încheere.)

VI. Colecțiunile.

Îmbogățirea colecțiunilor academiei a continuat ca și în anii din urmă, așa în cît pe lângă biblioteca cărților tipărite, secțiunea manuscriselor și a documentelor istorice sunt astăzi tesaure neprețuite pentru studiul istoriei naționale și a vechei literaturi românesci.

Comisiunea bibliotecii va prezenta o relație mai amănuntită asupra crescerei bibliotecii și a lucrărilor făcute de personalul cancelariei pentru ținerea ei în bună ordine. Comunic aci următoarele informații mai însemnate privitoare la neîncetata îngrijire, pe care a avut o delegație pentru colecțiunile atât de prețioase ale academiei.

1. Ministerul instrucțiunii publice, vădend, că biblioteca răposatului monach Nifon Bălășescu la mănăstirea Căldărușani era espusă stricării, a oferit-o academiei, care la 17 Aprilie a hotărât primirea ei. Această bibliotecă a fost ridicată în lădi și aşedată în depositul bibliotecii noastre, fapt comunicat academiei în ședință din 26 Iunie. Strîmtorarea localului nu a permis ca cărțile acestea să se încorporeze până acum în bibliotecă, și să se introducă în cataloge.

2. S-au primit în decursul anului multe și prețioase cărți și manuscrise în dar. Voiu aminti mai întâi o serie prețioasă, pe care academia o dăoresce generosității Eforiei spitalelor civile din București.

Ministerul instrucțiunii publice în mai multe rânduri a trimis academiei bogate și prețioase colecții de cărți vechi românesci sau tipărite în țară în seculii trecuți, precum și numeroase volume manuscrise.

3. Relaționile de schimb publicațiunilor a continuat să îmbogățească biblioteca. În acest an s-au stabilit aceleasi relații cu următoarele instituții scientifice:

Comisiunea istorică municipală a Brașovului.

Societatea naturaliștilor dela universitatea din ciev.

Institutul istoric italian dela Roma.

4. Colecțiunea documentelor istorice din țară a luat un avânt foarte îmbucurător în ultimii ani și ea merge crescând repede.

Delegația, dorind a strângă în această colecție căt se poate mai multe documente de prin țară, a răspândit o publicație cu Nr. 3928, prin care face apel la toți aceia care posed documente vechi, învățându-i a le dărui academiei. De pe documentele dăruite se dau, când se exprimă dorința, copii și traducerile dela cancelaria noastră. Rezultatele acestei publicații au fost foarte îmbucurătoare, căci s-au primit în urma ei un însemnat număr de documente din diferite părți ale țării. Dăruatorilor s-au exprimat mulțumiți atât prin adrese directe căt și prin publicații în Monitorul oficial. Cele mai însemnante daruri de documente s-au primit dela d-nii: Stefan Rosetti, R. Rosetti, C. Rovinaru dela Tîrgu-Jiu, Emanoil Donici, Al. Vernescu-Buzău, Constantin Colțescu din Cărbunesci în Gorju, Frații Șaraga librari în Iași.

Cu autorisarea ministerului justiției s-a adus o bogată colecție de documente dela tribunalul din Iași, documente rămase de mulți ani în podurile palatului administrativ, unde s-au aflat cu ocazia incendiului din anii trecuți; de asemenea ministerul instrucțiunii publice a trimis o colecție de 160 documente de ale mănăstirei Snagovul rămase ca netrebnice la mănăstirea Cernica.

VII. Concursurile.

Pentru sesiunea, pe care o deschidem astăzi, sunt puse la concurs următoarele premii:

1. Premiul Năsturel-Herescu de 4,000 lei, care este să da unei cărți scrise în limba română cu conținut de origine natură, pe care o veți judeca mai meritorie printre cele publicate în cursul anului 1887.

2. Premiul statului Lazăr de 5,000 lei, destinat unei cărți, care se va judeca mai meritorie între cele publicate în anii 1886 și 1887, având cuprins scientific, sau celei mai importante invenții scientific, făcute în acești doi ani.

La aceste premii s-au prezentat următoarele publicații și invenții:

1. Crăinicean (Major Gr.), Curs de fortificație. Partea III, IV și V. București 1885-87. — 3 vol. 8°; 2. Codrescu (Th.), Uricarul cuprinător de diverse acte care pot servi la istoria românilor. Vol. VII, VIII și IX. Iași 1886-87 — 3 vol. 8°; 3. Meitani (G. G.), Studie asupra constituției românilor sau explicația pactului nostru fundamental din 1 Iulie 1866. Fasc. XII. București, 1887; 4. Bacaloglo (E.), Elemente de fizică. Ed. II-a, cu îndreptări și adăuse, București. 1 vol. 8°; 5. Max (Emile,) Arta obstreicală, Curs teoretic și practic pentru medici și studenți. Partea I. Iași 1886. 1 volum 8°; 6. Polometru-Costescu. Invenția lui Col. A. Costescu. — S-au prezentat 12 exemplare din broșura care descrie instrumentul și modul lui de întrebunțare. Iași 1887. — 1 br. 8°; 7. Telemetru-Costescu. Invenția lui Col. A. Costescu. — S-au prezentat 12 exemplare din broșura care descrie instrumentul și modul lui de întrebunțare. Iași

1887. — 1 br. 8°; 8. Popescu (I.), Psihologia empirică sau știința despre suflare intre marginile observației. Ed. II. Sibiu. 1887. 8°; 9. Elian (I.), Cercetări clinice și experimentale asupra bryoniei albe (Brei) ca medicament antiemoragic. București, 1886. 1 br. 8°; 10. Vlahuță (Al.), Poesii — București 1887. 8°.

3. Premiul statului Heliade Rădulescu de 5,000 lei a fost pus la concurs pentru cea mai bună lucrare despre: Nunta la români, studiu istorico-ethnografic comparativ. La acest concurs s-au prezentat două manuscrise, unul cu motto: „Însuratal de tinér și mâncarea de dimineață,” celalalt cu motto: „Nam cum sit hoc natura commune animantium, ut habeant libidinem procreandi, prima societas in ipso coniugio est, proxima in liberis, deinde una domus, communia omnia. Id autem est principium urbis et quasi seminarium reipublicae. Cicero, de off. I, 17, 54.

Publicațiunile și manuscrisele prezentate în terminul regulamentar la aceste premii a fost trimise fără întârziere comisiunilor alese din sesiunea trecută pentru studierea lor.

Secretariul general,

D. Sturdza.

Loc deschis*)

Alba¹⁾ în 8 Aprilie, 1888.²⁾

Onorată redacție a „Telegrafului Român” în Sibiu!

Cunoșteam, cum că chemarea unui jurnal ortodox bisericesc este a apără interesele bisericii și a nu concede de a se clevetă fără caușă, persoanele bisericii încăruncite în serviciul bisericii. Acum sun convins de contrariul acestei a mele credințe, căci în restimp de una lună de căile trei atacuri nemerită sunt publicat în coloanele „Telegrafului Român” toate îndreptate în contra persoanei mele în locul prim.

Atacurile aceste sunt nefundate și sunt eflusul lucrării unor spirite nestemperate și angajate de oameni răi voitori în cele bisericesc.

Numai rea voință poate să fie motorul acelor pamphletiști, cari cu o obraznicie nedeamnă de oameni culți m'a atacat în Nii. 32, 34 și 36 a Telegrafului, și cari corespondență în număr de 2 căci al treilea nu există, sunt părintele Ivan și archivarul consistoriale Madanu.

Eu din partemi nu li am dat ansă la pășirea lor vrășmașă mie, și de aceea sun de convingere, că în casurile aceste am de a face cu niște malcontenti, cari prin calumniele lor, doresc a ajunge la cutare scop, dar pot fi siguri căcumă vor putea cel mult a se consolida³⁾ eu soartea vulpei, când avea să mânânce struguri.

Eu în viață mea nu m'am obstrus nimerui și cu faptele mele nu m'am falit înaintea lumiei, ca să nu se peardă meritul faptei bune, însă nici aceea nu mi se poate imputa căcumă după putință nu mi-am împlinit chemarea mea.

Dovadă este un serviciu în cualitatea mea de aici de preste douăzeci de ani, eară ca preot de peste 32 de ani, fără ca superioritatea mea să aibă ansă a mă dogenii, și eu în de o virtute și aceea, de a putea conserva cele cari mi să incredință. Dar eu și mai mult am făcut, căci sub conducerea mea s'a întimplat și mai multe îmbunătățiri în protopresbiteratul meu și dacă n'am putut face mai mult, aceea jace în socota juristărilor vitrege, dar nici decum în neglijență mea.

Pamfletiștii de profesie totdeauna ne socotesc trecutul persoanelor și cu niște acuzații deșerte pășind înaintea publicului socotesc a fi destul pentru a-și ajunge scopul, dar în urmă trebue să vină lumina adevărului. Este un slab testimoniu de ținuta unora din tinerimea noastră crescută în seminariul Andreian, făcut din banii nostri și a părintilor nostrii, când ei deveniți în poziție de preotii nu sciu alta, decât a se aiepta asupra bătrânilor, a căror existență ei o socotesc de o pedeță a repedei lor înaintări la posturi, cari încă nu le pot competă unor copilandri la făpturilor unui Ivan sau Madanu, cari ambii în expresiunile lor date publicării se dovedesc de oameni de o treaptă inferioară față cu poziția lor dată de biserică, și pe care nu o reprezintă cu demnitate.

Este o nefericire pentru un popor, când cu oameni destrăbalați ai să conluceri și din caușă ca aceasta toate trebue să regrezeze; dar și mai mult, căci oamenii se demoralizează, ne mai rămânând nici o autoritate nemângătită.

Propășind noi pe acest povîrniș nu ne va pute să salva nimenea de pericolul nimicirei autonomiei bisericii noastre, la care aspirează acei inimici seculari, cari odată ne îngropase aceasta, și eu numai atâtă pot să mai adaug căcumă rușinea eară va cădea preste noi, căci din neamul nostru se făuresc toporiscele la secură, care va se doboare pădurea.

Cetind eu chiar și numai acei trei numeri a

*) Pentru cele publicate sub rubrica aceasta Redacție nu e responsabilă.

1) Care?

2) Pentru Nr. precedent nu a sosit prea târziu.

3) Poate „consola” Corect.

„Telegrafului Român” mai sus cități am avut ocazie a afla un lucru prea ciudat, căci aci se publică și alte Corespondențe, în cari se ridică plângere cumă alte jurnale lucrează la surparea bisericiei, până când foia „Telegrafului Român” dă loc unor calumii contra mea, și a altor bărbați bine meritati pentru biserică, și ea singură și dă testi-moniul cumă voesce aceea, pre ce ca păcat o impută altora.

Întreb eu cu tot dreptul, cumă este convenabil o atare ținută a unei foi susținută din fondurile bisericii ort. române?

Este cuvințios, cumă tinerul redactore a „Telegrafului Român” să publice fără rezervă ori și ce pamflet asupra mea, care dela începutul erei autonomiei sinodale am reprezentat ca deputat cercul meu electoral?

Astfelui de procedere în cuadrul bunei cuviințe nu mai încape, și au produs în mine convingerea nestrămutată, cumă cu mijloacele date de biserică se încercă pe o cale neonestă surparea bisericii, și de validitatea bătrânilor luptători și contribuitorii la edificiul mare intemeiat de neuitatul marele Andrei archiepiscopul și Metropolitul nostru.

Ajunsă odată la acest povîrniș produs de niște ființe, cari afară de propriul lor egoism altă chemare nu mai simt în pieptul lor, toți oamenii de cuget bun trebuie să stea în loc și să se gândească a căuta mijloacele pentru sanarea răului, care acum de ani ne cauzează stagnarea noastră în toate și surpă încrederea neîncunjurat de lipsă pentru o conlucrare reală.

Părintele Ivan nu se rușinează, ca să recunoască, cumă domnia sa în adevăr a încercat a seduce pe preotime în contra protopresbiterului locale, ba ce e mai mult, el deja înainte mi prognostică, cumă voiu păti rușine, dacă voiu păși ca candidat de deputat în acel cerc, pe care eu cu demnitate l'am reprezentat de peste 20 de ani. Nu atârnă dela priceperea și judecata părintelui Ivan, mie canonic supus, ca să mi impună incapacitate în conducerea oficiului meu, căci d-sa afară de niște rezvrătiri făcute în protopresbiteratul Săliștei, încă nici un merit nu și-a căștiat pe terenul bisericesc, și ceea ce se incumeta a înscena și pe aici nu-i va succede, căci la toți li s-a deschis ochii și l'a cunoscut de un amăgitoriu și om de rea credință, care în loc să lucre în bine, voiesce a strica ori cе ordine legale și a subsepa vađa autoritaților bisericesc.

Este de soiul așa numiților pamphletesci, și dacă cercetarea disciplinară pendentă contra lui se va fini prin Ven. Consistoriu arhidiecesan, se va aduce lumină preste tot trecutul părintelui Ivan, născut din satul Aciliu. Părintele Ivan în atâtă se simte de înalt, încât el deja se identifică cu redactiunea „Telegrafului Român” și se viresce a-și arăta față sa cinică față cu toată lumea, macar că ori cine vine cu el în atingere, după puține vorbe se poate convinge, că cu ce om are de a face. De atari poltoni nime nu se înfrică, și cel ce mi impună mie fără nici un scrupul o desăvîrșită incapacitate, acela este desbrăcat de ori ce simt uman și cu atât mai virtos de cel bisericesc.

Nu cunosc principiile societății nihilistilor, dar presupun cumă numai la o atare societate se poate potrivă o purtare destrabalață, precum se poate toată lumea convinge din suscitările corespondințe malițioase.

Nu merită părintele Ivan ca să mă ocup mai departe cu el pe acest teren, și cele ce liam scris să a făcut pentru onoratul public cetătoriu, care ușor și va putea face o idee despre onestitatea părintelui Ivan spiritual la institutul reg. de corecție din Aiud.

Alecsandru Tordășan,
protopresbiter

Bursa de Viena și Pesta.

Din 26 Aprilie, 1888.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	97.40	97.30
Renta ung. de hârtie	86.10	86.20
Renta de aur austriacă	110.25	110.25
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	95.60	95.60
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	126.—	126.50
Obligaționi urbariale transilvane	104.60	103.75
Achiziții de bancă austro-ung.	869.—	870.30
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer oriental ung.	113.75	112.50
Obligaționi ung. de recumpărare decime de vin	99.75	99.50
Sorți ungurești cu premii	122.10	121.50
Imprumutul drăguților de fer ung.	150.—	150.25
Sorți de regulare Tisei	124.—	124.75
Obligaționi urbariale croato-slavonice	108.25	—
Sorți de stat dela 1860	133.50	133.50
Achiziții de bancă de credit ung.	274.50	274.—
Achiziții de credit austr.	273.30	269.20
Serisuri fonciare ale institutului „Albina”	—	101.—
Galbin	5.96	5.94
Napoleon	10 03 $\frac{1}{2}$	10.02
100 mărci nem		

**Mihaiile Manchen,
vărsătoriu
de campane**

(Clopote)

si de construc-
tionea cea mai
nouă

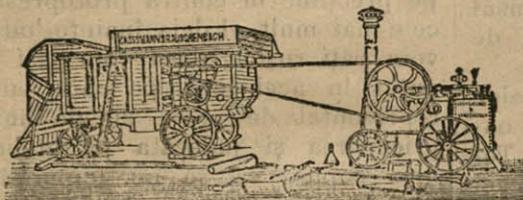
in Sighișoara
piata de sus

(Schässburg-Segesvár)

Nr. 168

o firmă, ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesci a lifera și repară clopoțe de toată mărimea cu coroana de stejar ori de fer legat, face și scaune de clopoțe din fer bătut pentru unul sau și mai multe clopoțe cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. Clopoțe mai mici sunt în tot timpul gata. Solvarea se va primi și în rate. [1801] 3-10

Garniture de locomobile și mașine de trierat cu vapor, fabricat unguresc.

LOCOMOBILE

cu puterea de $2\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$, 4, 6 și 8 cai

mașine de trierat cu vapor

cu piedestal de lemn și de fer, dobă de bătut cu rufe, ori cu păruse.

Construcțiunea cea mai nouă și mai solidă, pe lângă prestațiunea cea mai mare.

Prețuri de tot moderat.

Condițiunile foarte convenabile.

Catalogoage stau la dispoziție.

GROSSMANN & RAUSCHENBAGH

prima fabrică ungurească de mașini agricole.

Budapest

[1830] 1-5

äussere Waitznerstrasse Nr. 7.

„TRANSILVANIA“ bancă generală de asigurare mutuală în Sibiu.

Bilanț în 31 Decembrie 1887.

Activa:	fl. cr.
Obligațiuni needate fl. 20,200 priorită ale I drum de fer transilv.	190,800.-
" 15,000 5½% scriurii fonciare ale institut. de credit fonciarungar à " 97.50 fl. 19,695 -	
" 9,000 5½% scriuri fonciare ale institut. de credit fonciar ung. à " 99.50 " 14,925 -	
" 6,400 losuri pentru reguleră Dunarii à " 101. " 9,090 -	
" 7,200 obligații rurale transilvane à " 118.50 " 7,584 -	
" 2,000 5½% inscrise dela institutul fonciar din Sibiu I. emis. à " 102.75 " 7,398 -	
" 1,000 6% inscrise dela institutul fonciar din Sibiu II. emis. à " 105. " 2,100 -	
" 7,400 6% inscrise dela institutul fonciar din Sibiu III. emis. à " 104. " 1,040 -	
" 7,000 5½% inscrise dela institutul fonciar din Sibiu IV. emis. à " 103.50 " 7,659 -	
" 2,600 acții ale I. drum de fer transilvan.	164.50 " 2,138.50
" 8,000 scriurii fonciare ale „Albinea“ à " 101.50 " 8,120 -	
" 1,300 rentă austriacă à " 76.05 " 988.65 -	
" 1,000 3½% scriurii cu losuri ale institutului fonciar austriac	100. " 1,000 -
" 200 rentă austriacă în argint	79. " 158 -
" 300 losuri de stat 1860 1/5	135.75 " 407.25
" 500 losuri de stat 1860 1/1	131.75 " 658.75
Acții diverse	620. 90,687.15
Portofoliu de cambii	2,902.87
Împrumuturi pe efecte	10,252.83
Împrumuturi pe polițe	69,706.49
Împrumuturi pe polițe de tontine	7,427 -
Pretensiuni la agenturi	54,482.58
Anticipațiuni la inspectori și diversi	5,281.08
Debitori diversi	28,869.15
Mobilii, table firmale și tablile	10,998.27
Spese de intemeiere	9,900.72
Provisioni cap alisate	57,505.10
Realitatea în strada Cisnădiei Nr. 5	48,000 -
Cassa	2,970.08
	584,783.27

Wilhelm Bruckner m. p.

Bilanțul s'aflat în consonanță cu registrele respective.

Sibiu, în 5 Aprile, 1888.

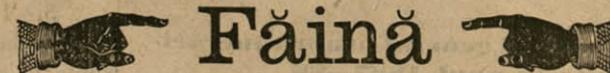
Comitetul de revisiune:

Georg Mike m. p.,
director la direcționea fin.

Redactor provizoriu: Dr. Remus Roșca.

Făină.

Pentru sărbătorile Sf. Pasci recomandă tot soiul de

de calitatea cea mai excelentă probată, și cu prețurile fice moderate

Michael Lienenthal

comerțul de făină și produse,
piața mare în palatul bar. Bruckenthal.

Depositul

primei mori de turbine cu suluri în Sibiu a dlor J. J. Keil & S. Connert. [1829] 1-2

D r o j d i i.

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la expoziția regniculară din 1885 din Budapesta, distins cu medalia cea mare a expoziției.

In Budapesta, strada Váczi, Nr. 17.

Recomand obiectele necesare pentru

pentru prețurile cele mai moderate, și lucrate cât se poate mai frumos: Anume:

Odăjdi, felon și altele, după ritul greco-oriental.

Prapor și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompieri, copii de scoala, reuniuni industriale, reuniuni de căntări și reuniuni de înmormătere.

Statue, polican-dre, potire și chipuri sfinte, sfeșnice pentru altariu și de părete, candele. Iconostase, chipuri pentru frontariu. Înmormântarea Domnului, etc. etc.

Primesc repararea hainelor vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătăsă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătăsă.

Dantele bisericesci. Învăltăre de prestol. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi o pot adveri prin mai multe sute de epistole de recunoșință.

Catalogoage de prețuri la dorință trimis libere de post-port.

[1744] 22-30

Picăturile de stomach Mariazeller,

care lucră de minune în contra tuturor boalelor de stomach.

Neasemănătoare mai bune, ca orii care altele, pentru lipsa de apetit; și slăbiciunea stomachului, respirație, venturi, răgieli acre, colică, catar de stomach, acreală, formarea de peatră, producerea de prea multă flegmă, gălbinare, greață și vîrstări, (vomări), durere de cap (în casul când provin de stomach), convulsioni de stomach, constipație sau incuere, încarcarea stomachului cu mâncăruri și beuturi, limbricki, splină, ficat, și hemoroidi. Prețul unei sticle dimpreună cu manuducerea la întrebunțarea lor 35 cr., o sticlă după 60 cr.

Espositul-Central prin farmacistul Carl Brady, Kremser (Moravia).

Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt un arcan. Părțile constitutive sunt arătate la fie care sticlă pe explicația la întrebunțarea lor. Veritabile se pot căpăta mai în toate farmaciile.

Avis! Picăturile veritabile de stomach Mariazeller, se falsifică și imitează în multe părți. Ca semn al veritabilității, are să se ia totdeauna, embalajul cu care să fie văzută sticla, și care e roșie și în partea de desupra provădută cu marca fabricei, având pe lângă aceasta de a se mai observa, ca explicația la întrebunțarea lor, care se afă la fie care sticlă să fie imprimată în tipografia lui H. Gusek în Kremser.

Veritabile să pot căpăta: Sibiu, farmacia Wilh. Morscher, farmacia Karl Müller, farmacia August Teutsch. — Orăștie, farmacia George Deal, farmacia Ios. Graffius, farmacia N. Vlad. — Arad, farmacia Késérly. — Satulung, farmacia Gustav Iekelius. — Alba-Iulia, farmacia Iul. Fröhlich. — Mediaș, farmacia Schuster. — Sas-Sebeș, farmacia Ludwig Binder, farmacia I. C. Reinhard. — Aiud, farmacia Em. Kovács. — Petroșani, farmacia G. Gerbert. — Mercurea, farmacia Chr. Fr. Schimert. — Făgăraș, farmacia Pildner, farmacia Hermann. [1707] 21-25

584,783.27

Dr. A. Brote m. p.

[1831] 1-1

Dr. Ioan Nemes m. p.,
advocat.

Editura și tipariul tipografiei archiepiscopale.